

Sygnatura akt IV Ka 439/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Adam Pietrzak SO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Agnieszka Paduch

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2013 roku

sprawy M. K.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 21 marca 2013 roku, sygnatura akt II K 62/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że przy zastosowaniu art.60§2 i §6 pkt 3 kk wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej względem oskarżonego M. K.obniża do 6 (sześciu) miesięcy;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 439/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem M. K.uznany został za winnego, że w dniu 8 listopada 2012 roku w Ś.woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci marihuany w ilości 0,15 grama oraz środki psychotropowe w postaci amfetaminy w ilości 35,34 grama nett tj. za winnego popełnienia czynu z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Za to na mocy powołanego przepisu wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś w oparciu o art. 70 ust. 2 omawianej ustawy orzekł przepadek dowodów rzeczowych.

Wyrok powyższy zaskrzył oskarżony zarzucając rażąco niewspółmierność kary w stosunku do jego trudnej sytuacji życiowej.

Tym samym apelujący wniósł o warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej względem niego kary, a ewentualnie o umożliwienie jej odbycia na zasadzie dozoru elektronicznego.

Sąd Okręgowy zważył:

Znamiennym jest, że dopiero w obliczu konieczności pobytu w zakładzie karnym oskarżony przypomniał sobie, iż ma pewne ważne zobowiązania wobec swojej życiowej partnerki i jej dzieci.

Nie pomyślał o tym przygotowując imprezę towarzyską i gromadząc na nią ok. 350 tzw. działek amfetaminy. Tak znaczna ilość narkotyków nie pozwala na stosowanie względem M. K. dobrodziejstwa art. 69 § 1 k.k., bowiem sprzeciwiają się temu przede wszystkim tzw. względy prewencji ogólnej, a także i sprawiedliwej odpłaty.

Zważywszy jednak na fakt, że oskarżony jest obecnie osobą niekaraną (nastąpiło zatarcie uprzedniego skazania bowiem grzywna „blokująca” owe zatarcie została umorzona) – Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż właściwym i po prostu sprawiedliwym ukaraniem, zważywszy w szczególności na trudną sytuację życiową M. K. będzie nie roczny lecz 6-miesięczny pobyt apelującego w zakładzie karnym, a które to rozstrzygnięcie umożliwiło zastosowanie dobrodziejstwa art. 60 § 2 k.k. i § 6 pt 3 k.k.

Jedynie na marginesie wypada zauważyć, że decyzja o ewentualnym odbywaniu kary w warunkach dozoru elektronicznego należy do kwestii nie orzeczniczych lecz wykonawczych, a tu właściwy jest sąd penitencjarny.